

Виходить у Львові що
дня (крім неділі і гр.
кат. свяг) о 5-й го-
диві по полуночі.

Редакція і
Адміністрація: улиця
Чарнецького ч. 8.

Письма приймають ся
лиш франковані.

Рукописи звертають ся
лиш на окреме ждане
і за зложенем оплати
поштової.

Рекламації незапечатані
вільні від оплати
поштової.

НАРОДНА ЧАСОПІСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Вісти політичні.

(Комунікат мужів довіря німецьких партій. —
До ситуації. — Єзуїти в Німеччині. — З Іспанії.)

Комунікат о вчерашній конференції мужів довіря всіх партій німецьких звучить так: "З причини порушенії мужами довіря німецької партії людової справи в цілі нарада установлено, що маючи відбути ся наради мають стреміті лише до поставлення спільніх народно-політичних жадань німецьких партій. Они не стоять в ніякій звязі зі змаганнями стремлячими до погодження ся а навіть до порозуміння з правителством". — Під кінець засідання, котре в справі дороги, по котрій треба поступати, виказало повну однодушність, установлено для поодиноких частий краю окремих референтів і поручено їм, щоби предложили свої висення в як найкоротшим часі.

Reichswehr так пише о ситуації: Множать ся голоси, котрі заповідають близький конець сумній теперішній ситуації. Дійстно ціла парламентарна комедія не має ніякого практичного значення.... Від теперішнього парламенту нема чого сподівати ся. Говорять отже в парламентарних кругах, що палата послів з кінцем слідувального тижня має бути відрочена, а польські газети заповідають також недалеке відрочене палати послів. — В противності до сих вістей о відроченні палати послів, доносять з Відня до берлінської „Kreutz-Ztg.“, що у високих кругах політичних, котрі не конче мусять

бути кругами міністерськими, беруть на увагу розвязане парламенту, а скоро лише буде ся знати як стоять справа з Угорщиною, то її прийде до того. Правительство вже із межи народних взглядів не може допустити до того, щоби обструкція не допустила до ухвалення закону о контингенті рекрутів. Вість ся однакож — як каже Reichswehr — здається бути не імовірною, бо розвязане палати і нові вибори не поліпшили би ситуації, а зробили би лише приелугу радикальним партіям, котрі з нових виборів обіцяють собі нові усіхи.

Зі взгляду на ситуацію заслугув на увагу також і слідуюча вість з Відня, яку одержали „Narod. Listy“: По оногданій авдіенції президента міністрів гр. Туна відбула ся в парламенті під час читання інтерпеляцій ради міністрів. По засіданню знов зібрало ся у шефа каїніту кількох членів клубу консервативної більшої послости. По тій нараді відбуло ся знов засідане того-ж клубу. Рівночасно зібралась була парламентарна комісія Кола польського і в присутності міністра Енджеїовича радила через три години. Обом тим конференціям приписують велику важу.

З Відня доносять, що ситуація політична є запущана. Як в кругах правиці так і лівиці сумніваються, чи дастъ ся довести до якогось порозуміння. (Наведений повисше комунікат не лише вже ніякого сумніву). Єсть поділ, що парламент буде ще через якийсь час радити, нездібний до праці, а відтак палата послів буде відрочена, так, що відбудеть ся ще літ кілька засідань. Що стане ся в будучно-

сті, не звістно. Наколи би гр. Тун ще удержав ся, то правив би якийсь час при помочі §. 14 а в осені були би палата послів скликана на коротку сесію. Однакож опираючись на §. 14 гр. Тун мав би завсігди взгляд на парламентарну більшість т. е. на правицю. Взагалі однакож не звістно, чи по відроченню парламенту гр. Тун міг би удержати ся, чи не настане зміна кабінету а вслід за тим розвязання Ради державної. Впадаючим в очі є острій тон ческих газет, котрі доказують, що в теперішній хвили не може бути й бесіди о якімсь порозумінні.

Німецький парламент ухвалив оногди на внесене центра зараз в першім і другім читаню скасоване закона забороняючого Єзуїтам перевувати в Німеччині; за сим внесенем голосували соціальні демократи і партія вольно-думна.

Іспанські газети не перестають доказувати, що положене на Філіппінах є дуже поважне і можна кождою хвилі сподівати ся ворожого конфлікту межи Філіппінцями а Американцями. — Після „Imparcial“ стратила Іспанія в послідній війні на Кубі 80.000 вояків, з котрих пайбільша частина вигинула внаслідок недуг. На Кубі стоїть ще 21.000 іспанських вояків, котрі в найближчій часі мають бути привезені до Іспанії.

11) Вісти політичні.

(З англійского — Ред'єра Кіллінга).

(Дальше).

Коли громадський стрілець побачив чужого хлопця, почав зараз розповідати про тигра, що вхопив був синка Мессуї. — То певно! — казав він. — То не був тигр, лише душа недоброю старого лихваря, котрий тут перед мно-
гими літами помер. А за кару душа его влізла в тигра. То річ певна і я сам міг би Вас о тім переконати. Тигр хримає, як ми то виділи по його тропі, а ви чей пригадаєте собі, що той старий скунтар, Пуруп Дас, був на одну ногу кульявий.... а то від того, що его судия раз побив за его лихварство... від того часу він і хримав.... та й добре ему так.... добре ему стало ся.... отже він став тигром.... а мої уста кажуть чисту правду....

— Таки так.... правду кажеш!.... З тебе розумний чоловік! — і всі ті люди з сивими бородами потакнули ему.

Аж ось і Мавглі втіркнув ся до бесіди:
— Агі! чи то всі ваші історії таке пусте пугане як того пугача нічного, та таке пусте балакане, як бесіда малп? Той тигр уродив ся кривим і тому він хримає, то зпають всі в джунглях. Той Бульдео хоче, щоби ви вірили его байкам! Агі! Він пlete вам щось о души якогось лихваря а бойтъ ся навіть таї звірини, що не має й на стілько відваги, як найзвичайніший шакаль! Ой ти споволо-

сий Бульдео, чи не учив ти ся у Бандарльоїв?

— Ого! то той посмітох, той ледашій вовків син? Та й ти тут джунглійське зіленіко? Що ти дзявкотиш? Коли ти так его добре знаєш, того тигра, то ліпше занеси его шкіру до Кантівара, бо правителство назначило сто рупій за его голову. А ще ліпше зробиши ти бездомний морхворю, коли стулиш рот і не будеш відзвівати ся, коли говорять старші і мудріші люди.

Мавглі встав. — Я сидів тут цілий вечір і слухав — сказав він і показав зуби, мовби хотів кинути ся на зібраних — і винявши може два рази, не сказав Бульдео ані одного словечка правди о джунглях, котрі преці вам всім таки перед самим носом. Як же мені тут вірити в его історії о якихсь дурних духах — о страхах, та вовкулаках? Агі!

— Той хлопчице мусить гонити худобу на пасовиско! — сказав начальник громади. — То вже най — най — найвища пора. — А Бульдео глянув на Мавгліго такими очима, якби хотів его зісти, а відтак потягнув дим з водянної люльки так, що она аж забулькотіла.

Майже у всіх індійських селах виганяє кілька хлопців корови та буйволи досвіта на пашу а вечером приганяють її назад домів. Ті самі звірятага, що европейського пастуха розгравали би під своїми ногами, дають ся спокійно індійським хлопцям тягнути за ніс, кричати на себе і бити. Доки хлощи при стаді, то оно безпечне, бо навіть і тигр не важить ся нападати на стадо коров і буйволів. Але скоро

они відійдуть збирати цвіти або ловити ящірки, то дики звірі нападають часто на худобу і тягнуть її в гущавину.

На другий день рано, саме коли сонце всходило, іхав Мавглі гордо улицями села на Рамі, великом буйволі, що був проводиром стада. Сіросиняви буйволи, з своїми довгими очима, виходили із своїх загород один по другім та ішли довгим рядом. Мавглі зараз з самого початку показав хлощям, що він тут пан і володітель. Він бив звірятам довгим гладким бамбусовим буком і приказував своїм товарищам таким голосом, що годі було его не слухати, щоби они пильнували коров а він сам буде коло буйволів.

Індійське пасовиско бував часто засипане камінем, зарослим доокола густими корчами і високою травою. Денеде суть малі яри, а худоба пасе ся в тіни пошід скалами або попід стінками долин. Мавглі вигнав стадо аж до того місця, де Вай'унга випливав з джунглів на рівнину. Він зустрів ся з Рамі і побіг в бамбусовий гущавину. — Ну! преці ти раз прийшов! — відозвав ся брат Сірко, котрій чекав там, так, як був обіцяв. — Я тут не одного дня виглядав тебе надармо! Що то значить ся, що ти тілько пригнав сюди худоби?

— Я громадским пастухом! — сказав Мавглі. — Цо там чувати про Шір Хана?

— Він вернув і нераз підідав на тебе. Але тепер знову виніс ся, бо дичини тут щораз менше. Але він таки конче завязав ся тебе убити, скоро лише буде можна.

Передплата у Львові	2·40
в агенції днівників	
пасаж Гавсмана ч. 9 і	
в ц. к. Староствах на	
провінції:	
на цілий рік зр.	2·40
на пів року "	1·20
на чверть року "	—·60
місячно . . .	—·20
Поодиноке число 1 кр.	
З поштовою пере-	
силкою:	
на цілий рік зр.	5·40
на пів року "	2·70
на чверть року "	1·35
місячно . . .	—·45
Поодиноке число 3 кр.	

Н О В И Н И.

Львів дня 27-го січня 1899.

— Канонічний процес інформаційний новогодо Митрополита Виреосьв. Юл. Куіловского відбувся в середу в приватній кашниці апостольського нунція архієп. Таллян'ого. При торжестві було крім нунція також кілька вищих духовних. Приєдну вірності і послуху Пані зложив митрополит в руки нунція, у котрого відбулося огісля прияте для аеп. Куіловского.

— З Бобреччини пишуть нам: В селі Грушатичах ухвалили вислужені вояки, що одержали ювілейні медалі, обійти торжественно ту подію і в тій цілі удалися до Вир. о. Ем. Білинського з проосьбою, щоби зволив відправити за С. В. Цісаря заздоровну службу Божу і при тій нагоді посвятити медалі. О. Білинський радо на то згодився і дия 24-го січня заповнила ся місцева церков вислуженими вояками, між котрими були й старі, як голуби сиві і многими іншими громадинами, що прибули, аби помолити ся за свого Цісаря. При відправі співати молодші вояки службу Божу разом з дядками, а старі поуклякали та молилися з слізами в очах, радуючи ся, що Господь дозволив Найяснішому Панові празнувати 50-літній ювілей пановачя, а ім дозволив діждати того часу. По службі Божій посвятив съянченик при тетраподі медалі. По горжестві подякували присутні о. Білинському за відправу служби Божої та урадовані розійшлися домів.

— Руска Бесіда в Тернополі уряджув сих мясниць в своїх комнатах при ул. Костельній три вечери з танцями, іменно: дия 5-го лютого, 16 лютого і 7-го марта н. ст. Спеціальний комітет забавовий буде старати ся, щоби забава кожного разу винала як найголовніше. В тій цілі приготувляє вже заздалегід ріжні несподіванки. Запрошення на сі вечерики вже розсилують ся; хто через похибку не одержав би запрошення, зволить віднести ся просто до рускої Бесіди.

— Совістний нахідник. Паві Шеліска, ідуши оногди Ягільською улицею до Банку краевого згубила тисяч зр. в однім банкноті. Дала зараз о тім знати поліції, а тимчасом до канцелярії нотаря Вуршта зголосився якийсь селянин злід Львова і зложив у него той банкнот, що его наштов на улици. Совістний нахідник одержав 100 зр. нагороди.

— Добре. Скоро літні буде можна — повторив Мавглі байдужно. — Скажи-ж котрому з моїх чотирох братів, нехай сидить тут на скалі, доки его нема, або й ти сам зроби так, щоби я вас видів, коли прийду з села. Але скоро він верле, то жди на мене коло дерева. Так на середині рівнини. Мені би не хотіло ся біти кривому Петрові просто в губи.

Сказавши то, положив ся Мавглі в тіні і спав а корови за той час пасли ся і скубали смачно траву.

Пасті стадо в Індії то найвигідніша робота в съвіті. Худоба скубе і жує сочисту траву з голосним шумом; рушається поволи і ледви тягне ноги за собою, або кладе ся і обганяє хвостом муhi від себе. Смачна паша росте і таки під носом і она не потребує навіть хиляти ся по ню. Від часу до часу заричать корови яке слово до себе в своїй мові або моркнуть щось вдоволені. Буйволи лише рідко дають почути свій голос, они лізуть гусаком один за другим в багна і там залязуть в болото так, що ім съвітять ся з него лиш іх носи та очи мов склянні баньки. Там лежать они мов колоди в теплім і мягкім болоті. Сонце припікає на скали так, що аж розіпалений воздух над ними зачинає моргати, а діти, що пасуть худобу, чують голос половика індійського (все лиш одного), що свище високо у воздухі, так високо, що его ледви видко. Діти знають, що значить та чорна точка в синім воздухі; коли би іх гадина укусила і они мусіли гинути, — або коли би згинуло яке звір'я — то той один половик спустив би ся зараз летом близькавки на долину, а за ним зараз і другий половик, віддалений на кілька миль, за тим знов третій і так даліше, аж паконець який десяток тих половиков обсів би ще тепле тіло і всі злетівшись не знати звідки роздерли би зараз на

— З Старого міста пишуть: На загальних зборах читальні "Просвіти" в Старім місті для 14 с. м. ухвалено в найближчім часі відсвяткувати соті роковини літературного відродження і пам'ять Котляревського. На тих самих зборах ухвалено заснувати товариство кушнірське в Старім місті на удалях для виробу кужуків. Вибрано і тісніший комітет зложений з о. Ів. Яворського із Стрільбич, п. Вас. Волосяньского віце-бургомістра, і п. Дм. Волосяньского, предсідателя Братства кушнірського. Комітет сей мав постаратись о статуті товариства ввести в житі.

— Мідянин крейцар причиною смерті. З Ланьцута доносять: Дня 14 січня номер тутешній поборець податковий, Йосиф Кинельський, на закажене крові. Тої недуги набавив ся при виміні мідянин 1-крейцарових грошей, а то тим способом, що з неосторожності потер рукою по лиці. Лице було в одній місці скалічене, а на руці у поборца лишила ся пісень з гроши. В наслідок того прийшло до закаження крові і за кілька днів номер любленій в цілім повіті урядник.

— Найбогатішим чоловіком на съвіті єсть тепер новйоркський міліонер Джон де Рокфелер, американський король нафти, котрому віщують, що дійде до більона маєтку. Его річний дохід виносить 20 міліонів доларів; на годину має доходу 2.300 доларів, т. е. до 6.000 зр. Рокфелер розпочав свою карієру як бухгалтер з платнею 50 доларів місячно. Тепер живе цілком відокремлений як хінський цісар.

— Принро завели ся в Krakovі дві особи, посідаючі льоси, що вигралі на поєднанні тягненю. Коли урадовані зголосили ся по гроши, не хотіли їм виплатити. Показало ся, що льоси були підроблені. За мантієм, що мусів богато підробити і продати таких льосів, глядає поліція.

— Перехитрив ся. В часі паніки, яка обхопила минувшого тиждня властителів книжочок львівської каси щадничої, зголосила ся по виплату своїх щадностей також якась жидівка. Але її тяжко було дотиснути ся до каси і она в розпуші ломила руки, що не вешів відобрести своїх капіталів. Зміливав ся над нею якийсь жид і предложив їй, що купить від неї щадничу книжочку. Жидівка згодила ся і він дав їй за книжку на 800 зр. 775 зр., значить "заробив" 25 зр. Але на другий день потребував він готівки і пішов до каси підняти тих 800 зр. Яке-ж було его розчароване, коли ему в касі заявили, що на дотичну книжку вложена лише суна 80 зр., до котрої донесала штудерна жидівка одну нулю. I так за-

місті "заробити" 25 зр., стратив лакомий спекулянт 695 зр.

— Злодій в церкви. В ночі з 13 на 14-го с. м. операував в церкви оо. Василіанів в Жовкви небезпечний волоцюга, злодій Петро Іванський, котрому удалося утекти з арештів судових в Жовкви. Розбивши кілька церковних замків, дістався пепостережено до середини церкви і почав там господарювати. Забравши чаши і інші церковні посуди уважав, що сего ему за мало, тому всунувся ще до келій монахів, де надіявся лучшої добичі. Там стягнув він два годинники, але одні з монахів пробудив ся і нарізив крику — на крик збегла ся служба, злодія зловили, відобрали ему украдені річі, а его передали в дальшу опіку судову.

— В Станиславові відбула ся оногди перед трибуналом карна розправа против трех селян: Николи Гаха, Костя Когутяка і Михайлі Семенишина з Опришовець, обжалованих прокураторию, що в липні минувшого року прийшли пізним вечером до коршми Мошка Маєра і заходали горвики, а що двері застали зачинені, то один з обжалованих вибив букою вікно і зразив коршмаревого приятеля, занятого грою в домів, а відтак вдерши ся силоміць до середини коршми, розічали піятницу і при тім потовкти склянки, чарки і т. п. Розправа виказала, що ціла справа не мала найменшої звязки з противжидівськими розрухами а була лише звичайною авантурою пяних урльошинків. Трибунал засудив Николу Гаха на чотири місяці тяжкої вязниці, Когутяка на дві неділі аресту, а Семенишина вийшов вільний.

— В Лютовисках відбув ся дия 15-го с. м. вечерок на працдане паньства Топольницьких (радник Топольницький, начальник суду лютовиского, переносить ся до Тернополя). Численно зібралися інтересанція місцева і з околиці, съянченики з родинами — і всі сердечно пращали тую люблену і по ажаку родину. П. Топольницькому вручив місцевий парох, о. Котецький, в товаристві делегації радників, дипломом почестного горожанства містечка Лютовиск, і в гарній промові підійде заслути пана Топольницького як суді і горожаница та дякував ему за его щирість « справі будови нової церкви в Лютовисках. П. Топольницькому і при сїй нагоді пожертвував 25 зр. Весела забава з танцями протягнула ся аж до рана. З вечерка вилинуло і на "Приют" 4 зр. 50 кр.

— В Голині, калуского повіта, відбулися під час съят Різдвяних чотири представлення аматорські заходами місцевого пароха о. Крипцького

ли ся і волос наїжив ся так, що він виглядав цілій як щітка.

Він ховав ся через цілій місяць, щоби збити тебе з тропи — сказав вовк. — Вчера прийшов з Табакаем почерез горби, щоби тебе витропити.

Мавглі зморшив чоло. — Я не боюся Шір Хана, але Табакай готов до всякої підлоти на съвіті!

— Не жури ся! — сказав брат Сірко і полизав его злегка по лиці. — Я стрітив его пині рано, коли ще було темно. Він в тій хвили вею свою мудрість розпустив по джунглях — значить ся, о скілько ему ще половики лишили. Але він висповідав ся мені, таки зовсім широ, з цілого серця, заким я ему ще горло роздер. Шір Хан хоче пині вечером засісти на тебе коло воріт від села — на нікого іншого, лиш на тебе. Тепер він поки що сковав ся у великім ярі над Ваігун'ю і гадає, що его там ні-кто не видів.

— А чи він наїв ся, чи ходив сего дня на лови? — спітав Мавглі борзо, бо відповідь могла означати для него жите або смерть.

— Полював — ще й як! Тай зловив не аби яку штуку! Роздер свиню і вів єї таки зі шкірою і щетиною — а до того ще й обшився. Ти злаш, що Шір Хан не постив би хоч би лиши кілька годин — навіть і тоги ні, коли хотів би мстити ся.

— Ох, той дурачиско! Обажер ся і обшився та гадає, що я буду чекати, аж він виспить ся! Кажи, де він сковав ся? Ой, — коби так нас було з десять, тепер би можна здоймити з него шкіру міхом.... — toti буйволи не зачіплять его, доки аж его не звітять.... ах! я не знаю їх мови! Коби то я умів з ними говорити! Мусимо зайти его з заду, так, щоби буйволи звітрили его тропу.

День в день гонив Мавглі стадо на пасовиско і завсідги видів здалека брата Сірка, котрый вірно стояв на сторожі на своєм місці. Відко, що Шір Хан ще не був вернув, а Мавглі прислухував ся тому, що там шелестіло та шуміло в траві та вгадував давні часи в джунглях.

Аж ось одного дня рано не було брата Сірка на своєм місці. Мавглі засміяв ся та повів свої буйволи в яр недалеко дерева. Так, що було ціле вкрите червоним цвітом. I дай-ши не знати звідки роздерли би зараз на

і заряду школи. Діти шкільні відограли з вервою „Шіц Вифлеемську“ в трох явах, а кожде представлє закінчували два арочні уложені образи: „Пастирі при щоці“ і „Ікона народна“. Селяни з великою радостю вертали з представлення, а дохід кільканадцяти зл. призначено на убогі діти шкільні.

ТЕЛЕГРАМИ.

Віденський 27 січня. З Франкфурту н. М. доносить до N. fr. Presse, що конференція в справі роззброєння має ся відбути в Копенгагені.

Прага 27 січня. Politik обговорює оновлену конференцію і каже, що імовірно розбираємо справу закриття парламенту і заведене §. 14. Після загального переконання та ера буде творити лиш переход до упорядковання відносин.

Маніла 27 січня. Філіппини проголосовано дні 23 с. м. республікою. Конгрес уповажив Агіальда до висловів діяності війни Американцям.

Софія 27 січня. Вісти о непорозуміннях межи Болгарією а Румунією суть після офіційних газет безосновні і мають своє жерело лише в спекуляціях біржевих.

Переписка зі всіма і для всіх.

Народовець з Городенки. Шкода, що Ви справу колядників трохи за пізно порушили, коли колядка вже минула. З колядниками бачите дійстю клопіт і то велуди, не лише у Вас в Городенці. Існує то старий звичай, котрий по правді сказавши, не має ніякої звязки з вірою християнською і задержав ся в нашім народі ще з часів поганських та набраз лиши, так сказати би, поверховної форми християнства, значить ся, замість давніх співів поганських, съпівають ся пісні про Рождество Христово. Сам звичай в собі не вадив би нічого, як би з ним нешли в парі такі поведінки, котрі не лише не годяться з теперішнім ліхим станом матеріальним майже всіх людей а особливо селянства, але ще ширять немо-

— Він забезпечив ся від того! — сказав на то брат Сірко. — Поплив долі рікою Ваігунга.

— То его Табакай так нарадив. Єму самому було би то й на гадку не прийшло. Мавглі, поклавши собі палець на губи, постояв хвилю і думав: Великий яр над Ваігунгою.... Він виходить на рівнину, малу мілю відсі.... Можу обігнати стадо через гущавину а відтак пустити ся з ним на долину.... але він би утік долішнім отвором.... треба ему заперти дорогу. Братчику Сірку, чи не розділив би ти мені стадо на дві половини?

— Я? Ні, я сам би не міг, але я привів з собою мудрого дорадника.

Брат Сірко побіг і щез в якісь печері. А відтак показала ся з неї велика сива голова, котру Мавглі зізнав дуже добре і воздух аж задрожав від страшного крику джунглів — то завів скалібо голодний вовк, що в полудні вийшов на лови.

— Акеля! Акеля! — крикнув Мавглі і аж пlesнув в долоні з радості. — Ах! Також я міг то собі погадати, що ти на мене не забудеш.... Велике діло перед нами.... Розділи мені стадо на дві половини, Акельо! Здержи корови з телятами і відлучи їх від буйволів.

Облівовки кинули ся помежі стадо і удаючи стали бігати помежі поодинокі гуртки а за хвильку виходили ся знову на поле та заєдно удаючи бігали і скакали. Товарина поспіймала голови і стала страшно сошіти постригши ніздра широко. Она уставилась в два гурти. Один зробили корови, котрі серед страшного рику обстутили свої телята, готові боронити їх кождої хвилі і кинути ся на вовка зі спущеними в долину рогами. В другому гурті збили ся в купу всі буйволи, бугаї; они гребли землю і сопили та страшно завер-

ральність і розпусту. На таке поведене буде певно кождий розумний чоловік так само обурювати ся, як і Ви. Атже й у Львові буває таке, що колядників мусить часто замікати аж до арешту. Нам видить ся, що найліпше було би, як би наші отці духовні виступили против ходження колядників по хатах, а братства церковні повинні би таки самі в інтересі своєї поваги і поваги та съвятости церкви залишити звичай ходження по коляді. Робить ся то, що іправда, в інтересі призбирання фондів, єсть то рід збирания складок; але в ниніших тяжких часах треба й зі складками бути трохи остережними і оглядними. Де тілько колядників ходить як у Вас: братя рускі, сестриці польські, братя міщанські, сестриці хлопські, парубки міщанські, парубки хлопські, сестриці хлопські, сестриці міщанські, героди, хлопці з шонкою (вертепом), хлопці з звіздою, хлопці з козою, хлопці з жидом з бородою, хлопці з цигапами, бурлаки з цілого міста і остаточно діди — а кождому дай! — то се дійстно таки вже за Богато і понад сили бідних людей. Справедливо питаете: А звідки дати, коли суть такі бідні люди, що не мають крейцара на съвітло або дітем хліба купити, а колядник прилізе під вікно або й до хати, та не хоче ся вступити? Дайже єму коляду, коли народ сам бідний. А колядники, кажете, викрикують по ноочах, сваряться, ба й буть ся; по всіх улицях такі крики і зойки, що аж страх збирає. — На то лип одна рада: позувати ся всіх таких звичаїв, котрі суть шкідливі або падавати їм ліпший благородніший звичай. Колядка то забава. Можуть іти близькі свої, добре сусіди і приятелі до себе з колядкою, поколядувати і забавити ся, але не наставляти руку. Честні і розумні родителі, що мають почуте власної достоинності і хотять в ній виховати свої діти, не повинні їх пускати по коляді. Хто хоче і може дати на боже, той зробить то і без коляди, а дуже часто буває, що колядка приносить більше образи як хвали божої. Задля трошки хвали, не годить ся робити богато образи, а Господь Бог певно того не хоче, щоби в бідного послідне тягнути. — Т. в П.: 1) Спазми (лат. слово spasmus) значить просто „корч“; есть то недуга нервова. То що звичайно называемо спазмами, суть то т.зв. гістеричні корчі (корчевий съміх, корчевий плач, корчеве іване) — недуга нервова, котра проявляє ся по найбільші частини у жінщин і може мати всілякі свої причини. Не есть то недуга

небезпечна, бо особи, що дістають спазмів, можуть впрочім бути зовсім здорові, але она дуже докучлива. Спазми впрочім в старшім віці дуже часто минають самі від себе. Від спазмів треба лічити ся в той спосіб, щоби не лиш усувати в тілі їх причини, але й піддержати духа. — 2) Позичку можна дістати, але на гіпотеку і треба мати двох ручителів. Найліпше перепишіть ся в дирекцію згаданого товариства, а она Вас о всім поінформує. — 3) щодо „остереженя“ то годі его помішати, бо так можна би зробити о ноторичнім, знанім з такого поступовання чоловікі; в противім случаю можна виставити ся на процес. То може бути легкодушне поступоване, але ми здалека не можемо набрати переконання, що то есть згори обдумане і уложене ділане на шкоду других. В таких случаях потрібна особиста остережність. Коли хтось до мене приходить і просить, щоби я ему пожичив і я пожичаю а він не віддає, то ще того не дає мені права остерігати перед ним публично, хиба аж тоді, коли я маю докази на то, що він робить в злім намірі і обібрав собі сей спосіб визискування людей за ремісло. — Іоанця: Ну, тішти ся можна, коли хто має льос, а була би ще більша утіха, якби льос виграв значну суму; але Ваш льос не витягнений досі ані в премійнім, ані в амортизаційнім тягненю. Отже тіште ся дальше надією і дай Боже, щоби она сповнила ся. — (Даліші відповіді пізньше).

(Просимо прислати питання лише на ім'я редактора Кирила Кахниковича, а не прислати ані марок, ані карт кореспонденційних до відповіді.

25 кр.— кожда серія 10 штук.

Збірка історичних портретів в виді листової марки, величина 60×27 міліметрів, ритованих на стали, одинокий підручник для молодежі. Для замовлень з провінції треба дочислити порто з реком. 15 кр.

Адміністрація „Нар. Часоспис“.

Рух поїздів залізничних

важкий від 1 жовтня 1898, після середньо-европ. год.

Відходять до

	Поспішні	Особові
Кракова	8:35	2:50
Підволочись	—	1:55
Підвол. з Підз.	6:15	2:08
Іцкан	6:05	2:40
Ярослава	—	—
Белзця	—	—
Тернополя	—	—
Сколого	—	—
Стрия, Хирова	—	—
Лавочного	—	5:20
Янова	—	8:45
		6:40
		9:35
		11:27
		6:30
		10:55

Поїзд білєскавичині від Львова 8:40 рано, в Кракові 1:48 по полудні, у Відні 8:56 вечор.

Приходять з

Кракова	1:30	5:10	8:45	9:05	8:10	9:10	—
Підволочись	2:30	9:55	—	—	—	3:30	5:25
Підвол. з Підз.	2:15	9:39	—	—	—	3:04	5:—
Іцкан	9:45	1:50	—	—	6:45	5:40	10:35
Тернополя	—	—	—	7:50	—	—	—
Белзця	—	—	—	7:55	5:55	—	—
Ярослава	—	—	—	10:45	—	—	—
Гребенова Сколого і Стрия	—	—	—	—	—	1:40 ¹	—
Лавочного	—	—	—	—	8:05	—	10:30
Стрия, Калуша	—	—	—	12:15	—	—	—
Янова	—	—	—	7:40	1:01	—	—

Час подаємо після годинника середньо-европейського; він різничається від 36 мінут від львівського; коли на залізниці 12 год., то на львівському годиннику 12 і 36 мін.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечором до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцію відповідає: Адам Креховецький.

(Далішее буде).

TYGODNIK ILUSTROWANY

З роком 1899-им розпочинаємо 40-ий рік існування нашого письма, хотячого і дальше бути приятелем кожного дому.

Завдяки моральний і матеріальній підпорі суспільності, наш „Tygodnik“, почавши від скромного початку, міг розширити ся і станути на рівній ступені з подібними видавництвами цілої Європи.

По мисли засади; „Поводжене обов'язує“, старати ся будемо й дальше поступати наперед, аби бути першими в ряді ілюстрованих письм.

Почавши від 1-го січня 1899 року розширяємо значно додаток повістей „Tygodnika“: кождий передплатник нашого письма, крім самого письма і дотеперішнього додатку повістей, додаваного в аркушах і занимаючого найзначенніші твори чужої літератури, одержить

без ніякої доплати

(ані за книжки, ані за їх пересилку)

12 ТОМІВ ПИСЬМ

ГЕНР. СЕНКЕВИЧА.

Письма Сенкевича вийдуть в новім, стараннім виданні, виключно для передплатників „Tygodnika illustrowanego“ і обіймуть — винявши спопуляризовану вже трильгію —

всі новелі, повісті, листи з подорожий,

одним словом: цілий доробок літературний знаменитого писателя, котрий здобув вже славу і популярність в цілім світі.

Кождий том Бібліотеки СЕНКЕВИЧА обнимати буде що найменше 10 аркушів, формату звичайної 8-ки, на добрій папері і добром друком. Загальне число томів буде около 30, містячих в собі слідуючі твори Сенкевича:

НОВЕЛІ. Stary sługa. — Hania. — Szkice węglem. — Janko Muzykant. — Przez stepy. — Orso. — Z pamiętnika poznańskiego nauczyciela. — Komeda z pomyłek. — Za chlebem. — Latarnik. — Niewola tatarska. — Jamioł. — Bartek zwycięzca. — Ta trzecia. — Sachem. — Sielanka. — Walka byków w Hiszpanii. — Wspomnienia z Maripozą. — Z puszczy Białowieskiej. — Wycieczka do Aten. — Wyrok Zeusa. — Z wrażeń włoskich. — Organista z Ponikły. — U źródła. — Lux in tenebris lucet. — Bądź błogosławiona. — Pójdzmy za Nim.

ЛИСТИ З ПОДОРОЖІЙ по Америці і Африці. — Листи з Риму, Венеції і Парижа.

ЛИСТИ О ЗОЛІ.

ДРАМАТ. Na jedną kartę. — Czyja wina?

ПОВІСТИ. Bez dogmatu. — Rodzina Połanieckich. — Quo vadis, повість з часів Нерона.

Тим способом в протягу кількох літ, кождий передплатник „Tygodnika illustrowanego“, одержуючи річно звич 120 аркушів найліпших творів літератури польської, стане власником бібліотеки Сенкевича, недоступної досі задля високої ціни для ширшого загалу читаючих.

Редактор: Др. ЙОСИФ ВОЛЬФ.

Передплату для ЛЬВОВА і ГАЛИЧИНІІ приймає, числа окажові і проспекта даром висилає

Головна Агенція і Експедиція „TYGODNIKA“ у ЛЬВОВІ

Пасаж Гавсмана ч. 9 і всі книгарні і контори письм.

Передплата виносить з додатками і премією т. с. з 12 томами письм Сенкевича:

У Львові: квартально: 3 зл. 60 кр., піврічно: 7 зл. 20 кр., річно: 14 зл. 40 кр.

В Галичині з пересилкою поштовою: квартально: 3 зл. 75 кр., піврічно: 7 зл. 50 кр., річно: 15 зл.

В слідуочім році „Tygodnik“ друковати буде одночасно **две повісті оригінальні**, іменно, крім

„KRZYŻAKÓW“ СЕНКЕВИЧА

зачинено з Новим Роком 1899-им друк більшої повісти п. з.:

„ARGONAUCI“ Елізи Ожешкової, і

ПРУСА „ТАМ!“

Посідаємо також оригінальну працю славного нині за-
границею писателя Станіслава Пшибишинського, котрий на-
писав для нас по польськи поему прозою п. з.: „JASNE NOCE“
ілюстровану К. БРОНЕВСКИМ.

Крім того в часті beletrystичній маємо запевнене сотруд-
ництво таких писателів, як: Bałucki Michał, Ks. Chełmicki
Zygmunt, Gliński Kazimierz, Gomułlicki Wiktor, Jankowski
Czesław, Jeske-Choiński Teodor, Jordan, Kopornicka Ma-
rya, Lubowski Edward, Or-ot, Reymont Władysław, Marya
Rodziewiczówna, Sewer, Szymański Ad., Tettmajer Kaz. i i.

Також помістимо для нас написані три спеціяльні студії:
„WSPOLCZEŚNI POECI POLSCY“ написав А. ЛЯНГЕ.
„NOWA BELLETTRYSTYKA POLSKA“ нап. А. ПОТОЦКИЙ.
„O KRYTYCZE WSPOLCZESNEJ POLSKIEJ“ нап. Володислав
ЯБЛОНОВСКИЙ.

Посідаємо також студію порівнявчу Іги. Матушевского:
„Stanowisko Mickiewicza w literaturze powszechnej“,

та працю Л. КОРОТИНСКОГО „O TOMASZU ZANIE“.

Помістимо також незнані досі
LISTY ZYGMUNTA KRASINSKIEGO do Delfiny Potockiej (1839-1843),
з поясненнями Раймунда Станіслава КАМІНСКОГО.

Знаний фільософ і знаток Платона п. В. Лютословський,
жертвував нам оригінальну а дуже популярну розвідку п. з.:

„Istnienie duszy“,

в котрій, на підставі науковій доводить, що в чоловіці треба
конче признати існування індивідуально-дуального початку.

Даліші серії цікавої статті Олександра Кравсара

„O DAWNYCH PAŁACACH WARSZAWSKICH“,
з многими ілюстраціями, вже маємо, а крім того дуже інтересну річ Г. Садовського п. з.:

„ORDERY I OZNAKI HONOROWE DAWNEJ POLSKI“.

В безплатнім додатку повістевім помістимо новий роман
історичний звістного нині угорського автора Юлія Вернера п. з.:

„Z POPIOŁÓW“.

Красний той і занимаючий роман з часів угорських війн
домових, перетолкувалася для „Tygodnika“ п. В. Ярошевська.

В ЧАСТИ ІЛЮСТРАЦІЙНИЙ подамо репродукції найзна-
менитіших мальарів наших також і красками.

Видавці: ГЕБЕТНЕР і ВОЛЬФ.